

Lhotecký Občasník

Nepravidelná tiskovina o životě v naší obci

ročník 2

podzim/zima 2019

číslo 5

O obsahu a charakteru

Občasník vyjadřuje pouze skutečnosti a informace získané na reálném základě. Mapuje události v obci a jejího blízkého okolí. Je apolitický a maximálně vyvážený. Neobsahuje žádnou reklamu a nikdy nebude. Je nedílnou přílohou kroniky obce. Obsah lze volně šířit a citovat za předpokladu, že bude uveden zdroj a autor.

Za finanční podpory obcí Lhota pod Hoříčkami a Vestec byl zrestaurován křížek pod Větrníkem.

Strana 2

Malý medailonek jednoho z nejslavnějších rodáků minulého století ze Světlé.

Strana 3

Dvě shrnutí akcí pozdního léta - posvícenské oslavy a tradiční lov pstruhů.

Strana 4

Seriál citací z obecních kronik - tentokrát z nedávné minulosti. A také pozvánka do dalšího krásného zákoutí.

Strana 5

Dvojstrana slovem i obrazem ke slavnosti vítání našich nových občánků.

Strana 6-7

Seriál o dávno zapomenutých místopisných názvech okolí.

Strana 8

...A medailonek naší další hudební kapely.

Strana 8

Drobné zprávy z Obecního úřadu

V. zasedání Zastupitelstva obce (26. června 2019) mělo na pořadu několik drobností, jako například dar pro Hospic, schválení závěrečného účtu obce za rok 2019 a různé žádosti občanů. Letos jsme se žádných velkých investic nedočkali. Ne proto, že by vedení obce Lhotu nechtělo zvelebovat, ale hlavně proto, že připravuje největší akci od plynofikace obce, jak ze stavebního pohledu, tak i z hlediska finanční náročnosti. Bezpečnost občanů je na prvním místě, a tak se Zastupitelstvo rozhodlo, že vybuduje v Újezdci a ve Lhotě chodníky. Od nové zástavby v Újezdci až po Obecní úřad, tedy 1,5 kilometru. Předpokládaná cena za metr bude cca 3.500,- Kč, tak si sami můžete spočítat, jak velká investice to bude. Podrobněji Vás o tomto plánu seznámím v některém z příštích vydání Občasníku.

VI. zasedání ZO se konalo 18. září 2019 a mělo na programu zejména diskuzi o tom, do čeho v následujícím roku investovat, kde je potřeba oprav, zvelebení, co občané trápí nejvíce a finančně nenaruší plánovanou velkou akci načrtnutou v předchozím odstavci. Mezi tyto drobnosti se vešly návrhy na nové vývěsky, opravy okapů hasičské zbrojnice, řešil se informativní radar do Újezdce, dopravní značení či doplňovací zabezpečení v podobě zrcadla na nebezpečném místě újezdecké křižovatky u lípy. Zastupitelé ještě dořešili organizaci posledních akcí roku pořádaných obcí. V neposlední řadě projednali rozdělení obce z hlediska údržby na následující rok takto: Světlá - Lukáš Rudolf, Újezdec - Zdeněk Jirásek a Miroslav Hartman ml., Lhota - Jiří Kubů a Lukáš Fidler.

Investice do krásy a pohody - posezení v Újezdci

Ta naše malá náves v Újezdci přímo vybízela, aby se kolemjdoucí, cyklista, ale i motorista či místní na procházce, zastavili a pokochali se krásnou typicky českou maličkou vesničkou. Nechybí zelený trávníček, stará kamenná i poloroubená stavení, strouha, mostek, vysoké stromy, nízké keře, studna, štěkající pes, bečící

ovce, vrčení traktoru, vrkání holuba, ohnutá babička nad záhonem, běžící kocour a další a další obyčejnosti, kterých si už ani pro každodenní shon nevšimneme. Tak v tomto místě se hodilo umístit malé posezeníčko pro odpočinek, kryté stříškou, s informativní tabulkou, to pro ty, co nevědí a chtějí se dozvědět...

Tak se zrodil ve starostenské hlavě nápad a za pár měsíců se stal skutečností. Dílo bylo dodáno jako "stavebnice", pan Marek pokryl stříšky, o okolí se postaral pan Miroslav Hartman ml., kronikář doplnil povídání o Újezdci a krásné újezdecké zákoutí je na světě. Stavte se na chvilku pobejt...

Celková investice za toto posezení se vyšplhala na 94.000,-Kč. Musíme tedy počítat samotnou stavebnici posezení, informační tabuli plus desku s textem, pokrývačské práce, zámkovou dlažbu včetně podloží se zemními pracemi a konečnou úpravu jak okolí, tak ochranný nátěr dřevěných částí.

Křížek pod Větrníkem byl zrestaurován

Trocha historie...

Opakoval bych se, kdybych psal o tom, kdo (manželé Dvořáčkovi), kdy (r. 1900) a proč nechal křížek postavit. To je již zapsáno v obecním almanachu pod názvem Stručná historie Lhoty pod Hoříčkami, Újezdce a Světlé. Kdo tuto knížku ještě nemáte, je k dispozici za drobný (podnákladový) zlaták na Obecním úřadě. Co tam ale není zapsáno, je to, že byl postaven na tehdejším obecním pozemku (ozn. Gemeinde). V přílehlém čísle popisném 3 sice byla hospoda, ale i drobné hospodářství. Rozhodně tam nebydlel pouze hostinský s rodinou. Podle dostupných

matrik, kronik a jiných písemností se dovídáme, že i krátkou dobu na přelomu 19. a 20. století tam Dvořáčkovi právě bydleli a provozovali hostinskou činnost. Takže teorie o původu křížku zapsaná v almanachu je potvrzena s tím, že po svatbě Dvořáčkovi bydleli v hospodě jen velmi krátkou dobu. Podrobnější historii pobytu Dvořáčků v č. p. 3 a tedy i křížku u hospody by objasnilo přesnější genealogické bádání, které si nechám na později, stejně jako další povídání o samotné hospodě. Její letopisy jistě přijdou na řadu v některém z dalších vydání Občasníku, neboť materiálu o ní mám již více než dostatek. A tak již od roku 1900 stojí křížek na svém místě a zkrášluje naše údolí pod Větrníkem. Na soklu jsem si všiml podpisu, nebyl jsem si zpočátku jistý, zda se jedná o autora kříže nebo pouze o nějakého restaurátora z doby dávno minulé. Je tam zapsáno „*Celba Mil Úpice*“. Na chvíli jsem se stal badatelem v oblasti

kamenictví řádově před stoletím a mohu konstatovat, že se jedná jistě o autora. Stejný podpis jsem po krátkém ohledávání podobných památek v okolí objevil i v Kohoutově. Přesněji na horizontu cesty z Kohoutova do Choustníkovy Hradiště stojí tzv. Celbův kříž u něhož byl při renovaci nalezen i smírčí křížový kámen, údajně označující hrob pruského vojáka. Na samotném Celbově kříži je zřetelně napsáno „*Celba = Mil Eipel r. 1906*“. O tomto kameníkovi jsem pak našel ještě povídání ve starých vzpomínkách na Antonína Hejnu v Úpických novinách, a tam se o něm píše jako o kameníkovi již v roce 1866...

...a jak to dopadlo

Přestože je křížek majetkem pana Milana Martínka st., není ani naší obcí, ani obcí Vestec lhostejná historie a tím méně památky, kterých zas až tolik v našem okolí nemáme. Proto Lhota dvaceti a Vestec deseti tisíci korunami vypomohli k úhradě faktury za restauraci tohoto křížku. Zbytek doplatil sám majitel s tím, že ještě doladí nejbližší okolí a zpřístupní křížek veřejnosti k rozjímání či modlitbě.

Samotnou opravu provedl pan Lukáš Nývlt z Velkých Petrovic, absolvent prestižní střední kamenické školy v Hořicích, a poté Akademie

výtvarných umění v

Praze. Sám se o křížku vyjádřil, že jeho figurální výjevy jsou velmi zdařilé a nezvykle propracované. Zub času se na památce dosti podepsal. Chyběly už části těla, chodidla, jedna ruka a další. Restaurátor si na fakultě projeje figurálním sochařstvím, anatomii a pan Nývlt toto zúročil nejen na této zakázce. Snažil se dosáhnout autenticity autora, takže laik opravu téměř nic nepozná.

Křížek byl postaven z pískovce, což byl ve své době poměrně levný materiál. Původně, nebo při první opravě, se koloroval fermeží, do které přimíchávali naši předkové trochu pigmentu a nahrazovali tak drahý mramor alespoň opticky. Ale to se bavíme o dobách barokních. Nyní je dílo opraveno podle restaurátorských pravidel. Ty části, které mají být zvýrazněny, jsou pokryty plátkovým zlatem (ryzost 23/9). Celá oprava by podle restaurátora zabrala týden

čistého času, ale nelze to takhle počítat, rozhoduje čas, počasí, rekognoskace pro nákup a přípravu materiálu, nebo i technologické přestávky, během nichž restaurátor zatím pracuje na dalších nasmlouvaných akcích. Proto některé opravy zdánlivě trvají...

Ještě zbývá dodat, že na přední straně spodní základny bylo patrné torzo nějakého textu, jež se již bohužel nedal vyluštit. Podle postavení, místa, velikosti písmen a prvních několika čitelných

liter, pan Nývlt našel v Bibli verš, který s největší pravděpodobností byl původně i zde:

„*Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi. Žalm 105/7*“

Nejslavnější světelský rodák 20. století

František Rudolf alias Pavel Jasmin

1911 - 1995

Když jsem Vám v Občasníku č. 2 představil nejslavnějšího rodáka z okolí - prvního arcibiskupa pražského Arnošta z Pardubic původem z Hostinky - nasadil jsem velmi vysokou laťku v povídání o našich rodácích. Minule zase Vincenc Vávra obohatil naše povědomí o dobrých lidech, kteří vyšli z našich chalup, a to tentokrát z Újezdce. Jako třetí je na řadě Světlá a její poměrně slavný rodák, na regionální úrovni rozhodně! Jmenoval se František Rudolf, ale také byl známý pod pseudonymem Pavel Jasmin. Pocházel z usedlosti č. p. 15, kde rod Rudolfů "panuje" podle některých zdrojů už od roku 1682. S výsledkem genealogického bádání kronikáře obce po této skutečnosti byli seznámeni naši nejstarší spoluobčané na svém tradičním předvánočním posezení v

hospodě pod Větrníkem (podrobněji v příštím vydání Občasníku).

František Rudolf se narodil v roce 1911, nejprve chodil do obecné školy ve Vestci. Poté se stal absolventem Vyšší zemědělské školy v Chrudimi, odkud si přinesl své životní krédo – „Vše ze země vychází a také se do ní vrací“. Jako předák republikánského selského dorostu se v roce 1939 stal vedoucím Národního souručenství pro českoskalický okres. Připomínám, že Národní souručenství bylo jediné povolené hnutí Protektorátu Čechy a Morava, jehož cílem bylo sjednocení a povzbuzení českého národa. V tehdejší době bylo v nelehké pozici. Na jednu stranu mělo sdružovat český lid, na druhou muselo vyjadřovat loajalitu vůči německým okupantům, což navenek také činilo. Členem NS bylo v té době 97,4% mužů naší země nad 21 let... František Rudolf se věnoval také amatérskému divadlu, zajímal se o regionální historii. Právě pod pseudonymem Pavel Jasmin psal básně do *Náchodských listů*, regionálních novin *Náš čas*, některá i prozaická díla mu vyšla v hradeckém *Pokroku* či ve *Venkově*.

Pavel/František představěl někdejší rudolfovský výměnek do pěkné obytné podoby, navzdory zabavení statku v roce 1951 komunisty. Jako kulak si prošel mnoha profesemi, zejména těmi dělnickými. V roce 1981 se stal ve svých 70 letech zakládajícím členem Svazu ochránců přírody na Hoříčkách, kde byl agilním pracovníkem až do své smrti. Vyvěsil mnoho budek pro ptáky, zalesnil cihlářské humno, které vzniklo po demolici světelské cihelny v roce 1983,

pokoušel se i o umělý chov čmeláků.

Minulý režim mu neumožnil pracovat na svém statku, ani v zemědělství vůbec. Přesto se do povědomí dostal jako sedlák, myslivec, majitel lesa, spisovatel, básník a vynikající znalec selského stavu.

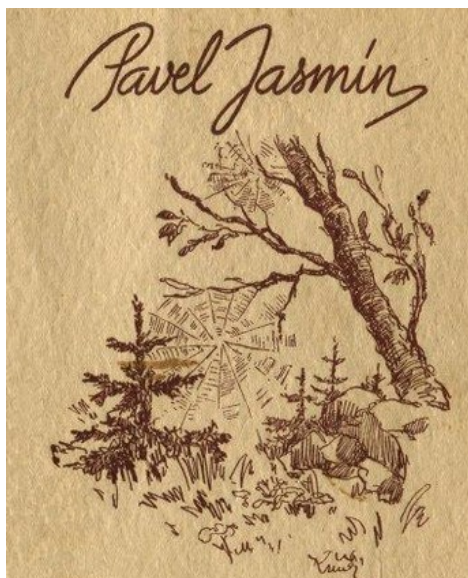
Zemřel 5. února 1995 a pochován je na českoskalickém hřbitově.

VELIKÁ LÁSKA.

Pavel Jasmin.

S věšáků sejmutou blýskavou ručnici,
věrnému psu měkce pohladit hlavu
a starou cestou radostně vykročit k lesu,
to byla, chlapče, vždycky tvá veliká láska.

Když všechno zklamalo, co jsi dal v sázku,
a v co včera jsi věřil, dnes opět nevěříš,
sám starou cestou jít, řekou šumících klasů,
to bude, chlapče, znovu tvá veliká láska!

Obálka sbírky básní Pavla Jasmina - Stříbrné pavučiny, který vyšla v roce 1940 a ukázka jedné z básní

Svobodné Slovo • 7. září 1945.

KULTURA

Pavel Jasmin:

OPOJENÍ

S tebou se mazlím.
dávna mluvo mé matky.
jež znělas do tichého
šelestu kolébek dědů mých.
které dávno již pohltila věčná tma
a černé luno země.

S tebou se mazlím
jak s milenkou něžnou.
v ústech tě hnětu láskyplně,
tvou chutnaje sladkost
a zemitou příchut' pšeničných polí
s vůní rozkvetlé mateřidousky.

Slova tvá pokorně rýžují
z písečných hlubin stříbrné řeky,
zlatou je opřádám nití,
sám zcela, jak zlatokop osamělý,
opojen duhovou krásou
tvých barev a tónů.

Další ukázka jeho tvorby z tisku. Za poskytnutou portrétní fotografii díky jeho vnukovi Pavlovi Rudolfovi.

Posvícenská hodovačka 2019

Každoročně se na září těší příznivci dobrého jídla, muziky a sousedského posezení.

Tak tomu bylo i v sobotu 14. září, kdy jsme se sešli na lhoteckém hřišti, abychom ochutnali Pavlišovský řízek či výpečky, před tím knedlíčkovou polévku, dobré pivečko, vínečko. Poté přijela hudba, panovalo krásné počasí a dobrá nálada. Jak jinak oslavit výročí vysvěcení budovy školy – dnes Obecního úřadu. Loni jsem na tomto místě psal, kdo byl přítomen onoho slavného září 1897, letos se sluší o naší vysvěcené obecní radnici říci jiné zajímavosti. Například to, že

byla postavena ve velmi rekordním čase, vždyť poprvé se „hráblo do země“ 5. května 1897 a 19. září se již svítilo. Kdo dnes postaví podobnou budovu za 4 měsíce tak, aby vydržela v dobré kondici přes 120 let!?

No a tak opět místostarosta za vydatné pomoci Herberta Jindry oblékl kuchařskou výstroj a davy se hrnuly k obědu. Potom se na chvíli hřiště vyčistilo, aby po příjezdu kapely dorazili ostatní místní i chalupáři, nebo i ti, co si šli po dobrém obědě na chvíli odpočinout.

Hrála nám folk/pop/rocková kapela LSD. Ne, nelekejte se, tato zkratka značí úplně něco jiného: Lehkou Sentimentální Disharmonii, jak zní podtext názvu této party hudebníků. Chlapci Čermák-Hylena-Jarý z České Čermné zahráli staré dobré šlágry všech proudů, nepřehlédnutelný byl čtvrtý člen Vráťa Stára virtuózně ovládající foukací harmoniku.

Uvidíme, jaké menu bude následovat jako třetí v pořadí po výborném vrabci z roku 2018 a letošním, vlastně už loňském, "Pavlišovském řízku".

Tak se budeme těšit zase za rok!

Sportovní výsledky - O Lhoteckého pstruha

Už IV. ročník závodů dětí, mládeže, rodinných týmů či babek a dědků na rybníčku Prádlo ve Lhotě pod Hoříčkami na návsi proběhl poslední srpnový den. Držitelem putovního poháru *Lhotecký pstruh* se stal se 16 úlovky Filip Martínek o pouhou ploutvičku před kluky Špeldovými. Po vyhlášení výsledků se pstruzi opékali na hřišti.

Naše krásná zákoutí aneb tip na procházku

A nyní Vás zvů na procházku, ty zdatnější na projížděku na kole. Za Světlou, za Pohodlí, až k řece Úpě.

Cestu na Pohodlí každý známe, když projdete okolo poslední světelské chalupy ve stylu hájenky, cesta se zůží a podél potoka minete menší lávku přes něj. Koho přepadla žízeň, může se napít z pramene, který vyvěrá z jeho levého břehu a je vkusně upraven. Nebojte se, voda je pitná, osobně jsem vyzkoušel...

Popojdeme až do katastru sousední obce Žernov k řece Úpě, kterou překlenula v roce 2008 nová lávka. Je to docela zajímavá stavba, proto jsem Vás zavedl až k ní. Určitě si tam zajděte, neboť dílo za to stojí.

Samotná konstrukce je z lepených profilů, které byly přivezeny z Rakouska. Na místě se pak sestavila a až v kompletním stavu byla jeřábem umístěna na připravené piloty.

Málokdo ví, že kdysi tu již jedna

lávka stála. Majitelé panství ji postavili v roce 1943 u splavu, který napájel zavlažovací systém a náhon mlýna. Postupným chátráním však Pohodlí o lávku v roce 1979 přišlo, kdy se zhroutila. Splav vzal pak za své při povodních v roce 1982.

Citace z obecních kronik

Pro toto vydání Občasníku jsem si záměrně nevybral staleté zápisy, ale naopak zajímavosti, které si někteří z Vás ještě dobře pamatují. Do historie se ponoříme přesně o padesát roků zpět. Zde pár postřehů z kroniky Lhoty pod Hoříčkami z roku 1970, jak psal Jaroslav Kouba (pravopisně a stylisticky upraveno):

.....Nový rok sice nastoupil s velmi pěkným programem jak v rozhlase, tak i v televizi, zato počasí nebylo právě radostné. Mrazy sice polevily, ale opět se hodně chumelí. Silnice jsou stále projížděny pluhem na sněhu... (napadlo v listopadu a sněh se udržel do března bez oblevy – poznámka z dalších odstavců kroniky)

...Veliký nedostatek uhlí stále trvá přes velké úsilí haviřů, kteří v některých dolech pracovali i o vánočních svátcích. V měsíci lednu dovážejí uhelné sklady uhlí nedodané v roce 1969...

...Ani únor neměl celkem změny v počasí. Mrazy se pohybovaly kolem -10°C, zato sněhu stále přibývá. V polích je 70-80 cm... Letošní sněh učinil škody nejen na stromech, ale i na budovách. V místních obcích někteří majitelé utrpěli škody, a to: Manželům Horákovým z Vestce č. p. 3 spadla střecha nad chlévem. Střecha byla kryta doškami. Na Větrníku se zase rozsypala staročeská roubená stodola u č. p. 1 Antonínu Borůvkovi.

Také kryta doškami. Byla to stodola přímo památná, jaké není v celém okolí k vidění. Také stodola Jaromíra Tryzny ze Lhoty neunesla velkou zátěž sněhu a střecha se pod tíhou sněhu přímo sklápěla. V Újezdci to odnesly zase kolničky p. Buryškové (dnes paní Štrychová – pozn. pisatele) a u p. Antoše (dnes Němečkovi – pozn. pisatele)...

...(na jaře) Veškeré ovocné stromy je květy přímo obsypáno... Suška píce v Újezdci je opět v provozu. Suší se velmi pilně novým granulátorem. Vozí se čerstvě posekaná píce a do pytlů padají granulky 4-5 cm dlouhé. Postup sušení je výhodný, ale poměrně hodně drahý...

...7. června skončeno válcování nové spojovací cesty z Hostinky do Lhoty. ... Nutno přiznati velkých zásluh Josefu Hánelovi (mistru státních silnic) a tajemníku Mertovi. Bez jejich iniciativy tato cesta by určitě nemohla být provedena. Svépomocí stála tato akce 135.000,- Kčs...

...Občané Světlé jsou nespokojeni s vypínáním elektřiny v době, kdy je běžně používána. Celá obec má být nově elektrifikována, což vyžádá si nejméně 20 týdnů...

...Teprve 7. srpna se poprvé vyjelo kombajn. Během několika dnů přijel na výpomoc kombajn ze Státní traktorové stanice. Žně se prodlužují, teprve 10. září byly žně úplně skončeny. Ke konci přijel ještě 1 kombajn z STS a jeden velmi výkonný kombajn z Chvalčovic. Úroda je poměrně

nižší, jmenovitě u ječmene a žita...

...13. září byla odhalena v České Skalici před památníkem Boženy Němcové měděná busta spisovatelky v původní velikosti. Mnoho občanů se této slavnosti zúčastnilo. Byl přítomen ministr školství a choť prezidenta Irena Svobodová...

...1. prosince bude provedeno sčítání lidu... V místních spojených obcích (Lhota-Světlá-Újezdec-Vestec-Větrník-Hostinka) je ... 63 koupelen, to znamená, že je koupelna v každém třetím domku. Mnohem větší počet rodin má ledničky, kterých je v našich obcích 85. Televizorů je 119, čímž připadá na 4 obyvatele 1 televizor, což znamená, že televize připadá bezmála na každou rodinu. Kromě toho tu je 47 motocyklů a osobních aut 30, ale garáží 31.....

Přesně 50 let starý pohled na cestu ke středisku ZD. Zcela vpravo č. p. 23 (Rubáčkoví), které se prakticky nezměnilo. Za ním ale vykukuje zaniklé č. p. 36 (Hofmanovi). Ostatní stavby Haškových poznáváte také.

Obnovená slavnost vítání nových dětí

Jedno krásné sobotní dopoledne, přesněji 16. listopadu, začala se před hostincem pod Větrníkem sjíždět auta a z nich vystupovali občané, příbuzní, známí a zastupitelé Lhoty pod Hoříčkami. Každý by se divil, co se to děje, ale všichni zainteresovaní moc dobře věděli, že se u nás toho dne obnovila tradice vítání nových občánků. Už je to dávno, kdy se toto setkání dětí konalo ve Lhotě pod Hoříčkami naposledy. V některých okolních obcích je tato tradice stále živá. Inu přišla myšlenka a k realizaci byl jen krůček.

Lokál se před jedenáctou hodinou naprosto zaplnil. Devět děťátek, jejich rodičů a prarodičů obsadili připravené židle. V popředí byl slavnostně

ozdobený stůl s dárky i obecním znakem a nechyběla samozřejmě ani kolébka – tradiční artefakt všech vítání malých občánků.

Veronika Bibřlová, naše obecní klavíristka, zahájila slavnostní chvíli skladbou *Bedřicha Smetany – Vltava*. Po projevu starostky obce Dariny Kricnarové zahrála Veronika písničku pánů *Svěrák/Uhlíř – Voda, voděnka*. Na řadě byla děvčata Lenka Hanušová a Nikola Tipeltová, aby přednesly básničku napsanou kronikářem obce právě pro tuto příležitost:

*My lhotecká děvčata
máme rády díťata.
Tyhlety jsou od nás!*

*Letos se nám urodilo,
jako blesků uhodilo.
Podívejte!*

*Hrajeme si hrozně rády,
potřebujeme kamarády.
Vítáme vás mezi námi!*

Hned po básničce zazpívaly Kateřina Hanušová a Natálie Sluková *Běžela ovečka* a slova se ujal místostarosta Jiří Hanuš. Mezi jednotlivými bloky zahrála vždy Veronika, například *Stromy* a *Mravenčí ukolébavku* opět z dílny skladatelů *Svěrák/Uhlíř*.

Poté následoval samotný slavnostní akt. Každé „díťátko“ obdrželo dáreček v podobě poukázky na nákup v drogerii, přičemž už po narození každý dostal od Obce finanční dar a velkého plyšáka k pomazlení. Pro vzpomínku na tento slavnostní den věnovala starostka obce každému občánku „List domovský“ jako doklad příslušenství k obci Lhota pod Hoříčkami.

mezi obyvatelé Lhoty pod Hoříčkami

Samotný závěr vyšperkovali chlapeci Kryštof a Šimon Zvarovi, když přednesli báseň *Cestička k domovu* od Karla Václava Raise a celou akci ukončil přípitek rodičů se starostkou a místostarostou za volné přehrávky *Balady pro Adélku* od Jiřího Malásků v podání naší klavíristky Verči.

Cestička k domovu známě se vine právě ke Lhotě, Újezdci i Světlé a není nad žádné jiné. Tak nelze než přát našim novým občanům: i kdyby ve světě kamkoliv zašli, aby tu cestičku vždy si k nám našli.

Uvítání byli narození za poslední dvě léta:

**Lillyan Boekhout (Lhota)
Vojtěch Hud'a (Lhota)
Tadeáš Kindl (Lhota)
Viktorie Rose Kleprlíková (Lhota)
Ema Mádrová (Újezdec)
Julie Obytová (Lhota)
Nikol Sluková (Újezdec)
Karla Svobodová (Újezdec)
Jakub Šafránek (Lhota)**

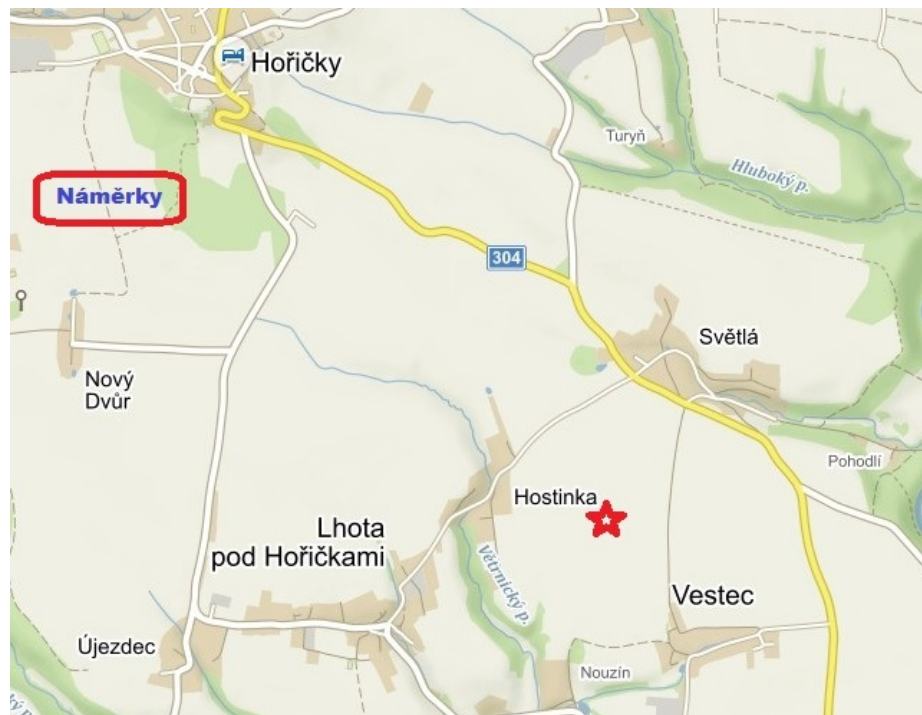

Máte mezi sebou nadané dítě? Jste Vy nebo Vaši blízcí v něčem výjimeční? Vykonal někdo z Vaší rodiny něco zajímavého, nebo něco, co by stálo za pozornost? Rád bych se o těchto občanech Lhoty, Újezdce či Světlé dozvěděl více. Zaznamenám to do kroniky, aby naši potomci po letech věděli o výjimečnosti těchto občanů.

Místní dávno pozapomenuté názvy

Tak jako mají obce svá jména, i jejich části v dávných dobách dostaly lidová pojmenování. Říkáme jim pomístní jména vlastní... tak tenhle odstavec už známe, takže Vás rovnou zavedu mimo katastr naší obce - ale jen opravdu za humna: *Náměrky* a *U Hostinky* jsou pomístní jména pro toto vydání Občasníku.

Náměrky nejsou až tak daleko od naší obce, hlavně mně přišlo zajímavé si o tomto názvu něco říci. Se slovem náměrek/náměrka se můžete setkat v souvislosti s úročením vypůjčeného obilí z obecních (kontribučních) sýpek zakládaných pro případ neúrody přibližně na konci 18. století. Náměrek (úrok) odpovídal asi 12,5%. Tohle ale není náš případ. "Naše" *Náměrky* se nacházejí za Končinami (už jsme si je pospali v Občasníku č. 3), vlastně je to ono pole mezi Novým Dvorem a Hoříčkami. Tohle pojmenování vzniklo z aktu vyměření pole na úzká políčka za nějakým konkrétním účelem. Oni totiž naši předkové byli předvídaví. Sice bylo hezké, že byly velké vrchní půdy úrodné a dařilo se tam pěstovat obilí, řepu i brambory, jenže jen do doby, než úroda a usedlosti neponičila povodeň. Právě v náměrkách tkvěla ta předvídavost našich předků. Ona totiž sama Obec vyměřovala jednotlivým rolníkům (zpravidla na kopcích) úzká políčka, tzv. náměrky, které měly právě zmírnit dopady velkých vod. Rozdělená půda a hlavně její rozmanitost v osetí vodu výrazně zpomalovala.

Druhé místo - *U Hostinky* - se nachází kde jinde, než u Hostinky. Přesněji řečeno je to pole v místech nad Nouzínem (po cestě až nahoru nad trafostanicí). Vybral jsem si tohle místo ani ne tak pro jeho název - to není třeba vysvětlovat, ale pro jednu jeho zajímavost. Asi 450 metrů právě od Nouzína mezi Vestcem a Hostinkou je parcela č. 182, kde podle Jana Faltuse, řidičského učitele ve Vestci (rok 1924), byl hřbitov. Pohřbívali se tu totiž lidé zemřelí na cholera, kterou na Náchodsko zavlekli prusští vojáci. Místo (na přiložené mapce označené hvězdičkou) bylo vybráno patrně záměrně tak, aby bylo co nejdál od obydlí. Pohled na katastrální mapu totiž napovídá, že je to místo, odkud je skoro stejně daleko do Světlé (660m), na Hostinku (400m), na Nouzín i do Vestce (450m)...

Náměty a připomínky:

Autor textů i fotografií (pokud není uveden u článku jiný):

Petr Bibrle, Újezdec 41

(náměty lze vložit do schránky)

nebo e-mail: bibrle@seznam.cz

Vážení spoluobčané, s Vaší laskavostí bych si rád ofočil Vaše staré fotografie a pohlednice, ze kterých je patrné, že jsou pořízené ve Lhotě a okolí. Zůstanou tak zachovány pro příští generace jako součást obecní kroniky.

Představujeme Vám...

TAK JAKO DŘÍV

Dvacet pět let takřka beze změn baví publikum i sebe parta veselých chlapíků. To je další ze lhoteckých kapel, které Vám představuji. Kapelníkem je Miroslav Plíšek z Prahy (kytara, zpěv). Ostatní členové: Vladimír Plíšek ze Lhoty pod Hoříčkami (kontabas, kytara, zpěv). Petr Ďábel Drahota - Dvůr Králové nad Labem (mandolína, kytara, foukací harmonika). Jirka Brkoun Kobr z Náchoda - (Dobro). Jarda Pecina - speciální host z Nového Města nad Metují (mandolína, kytara, zpěv) a nesmím zapomenout ani na Věru Carevnu Michálkovou - nejvěrnější fanyнку z Hradce Králové (tanec, zpěv). Snímek je převzatý z veřejného úložiště fotografií rajce.net a zachycuje kapelu ve Starkoči před dvěma lety.

Slogan kapely:

*Tak vás tady vítáme,
moc rádi si zpíváme
a hrajeme zvesela.*

Jsme "Tak jako dřív" kapela.

Více na: www.takjakodriv.cz/

**Ke dni 15. 12. 2019 má Lhota pod Hoříčkami 308 obyvatel.
Pro zajímavost: letošní rok se 7 dětí narodilo, 3 lidé zemřeli, 3 se
odstěhovali a naopak přistěhovalo se 5 občanů.**

**Stav prostředků na obecních účtech ke stejnému datu:
ČS: 7,200.000,- Kč // ČNB: 417.000,- Kč**

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat panu Karlu Martinkovi ze Světlé za uchování původních pamětních knih SDH Světlá. Stačilo málo a samotná kronika mohla být navždy ztracena - nepochopitelně byla objevena na rumísku. Nyní je po mnoha letech zpět u světských hasičů. Děkuji za ochotné zapůjčení, provedl jsem nafocení a některé zajímavosti v pamětních knihách zapsané se postupně dočtete i v tomto periodiku.